

Demonologie

Lichamelijke Sfeer

Nu, ik...?...[Leeg gedeelte op de band—Red.] Dit is de eerste keer dat ik dit ooit heb gedaan in een van mijn samenkomsten sinds ik op het veld ben. Dit is een nieuwe tijd. Broeder Baxter is weg; en—en broeder Bosworth is in India, of Afrika; en broeder Baxter, ik weet niet waar hij zich bevind. Hij is ergens heen, en de rest van hen is vertrokken. En Billy en ik zijn hier alleen, dus wij hebben gewoon een geweldige tijd: staan gewoon op, slachten en eten. Dus, wij—wij hebben zo'n beetje het gevoel dat we misschien, met de hulp van de Here, we de samenkomst zelf kunnen voortzetten. Dat is de reden dat ik blij ben te zien dat het een beetje overgaat, om die ene reden. Ik geloof dat de Here ons zal helpen om het te doen. Nu, weet u, er is...

Ik hou van mijn management. Ik heb enige lieflijke broeders: Bosworth, Baxter, Lindsay, Moore, allemaal, ik heb er vijf, Baron von Blomberg. Het zijn gewoon hele fijne mannen. Maar het is gewoon zo wanneer je een groep mannen bij elkaar hebt, de ene heeft één ding, de andere heeft iets anders. Soms is dat in strijd met wat ik zelf denk. Dus ik—ik heb het gevoel dat ik nu gewoon vrij ben. We gewoon een geweldige tijd kunnen hebben, onze mouwen gewoon opstropen en er gewoon in kunnen duiken en eten. Als ik erover nadenk je mouwen op te stropen en een—een geweldige tijd te hebben.

Mijn eerste Bijbel was de natuur. Ik leerde God kennen door de natuur. En ik hou van vissen. Wat hou ik van vissen! En hou je van vissen, jochie? Als je van vissen houdt en je van je moeder houdt, dan zul je een goeie jongen zijn. En zelfs mijn bekering heeft het niet allemaal uit me weggenomen. Dus op een dag was ik boven in de bergen aan het vissen. Nu, dit is even ten gunste van deze kleine jongen. En ik was daarboven in de bergen aan het vissen... En voor de andere kleine kinderen natuurlijk, die hier zitten. En ik was op forel aan het vissen. En o, het is prachtig in het voorjaar. Ik ging zo verder, en er zat een forel net in het volgende gat, weet je, op die manier. En prees gewoon de Here en had een geweldige tijd, juichte. Soms liet ik mijn vislijn zakken. Ik geloof in juichen. Amen. Dat geloof ik zeker. Want ik weet dat iets op mij een houvast krijgt, en het doet me gewoon iets.

² Dus ik was die ochtend al een tijdje weg geweest, en toen ik terugkwam, gebeurde er iets heel vreemds: Er zitten veel beren in dat gebied daar in New Hampshire. Ik heb een klein kamp

daarboven waar ik vis. En ik had een klein tentje daar opgezet, een klein puptentje waarin ik had geleefd. En een zwarte beer is het meest ondeugende wezen dat er is. Dus, een oude moederbeer en een paar kleine jongen waren er ingekomen, en hadden zij ravage in mijn tent veroorzaakt!

3 Nu, wat denk jij dat ik met die beer had moeten doen, klein meisje daar achteraan met dat rode haar daar achteraan? Ik had eigenlijk achter hem aan moeten gaan, nietwaar?

4 Maar hier is wat ze deed. Ze kwam binnen, ze brak mijn tent af en ze haalde alles overhoop en at al mijn voedsel op dat ik daar had, en ze had het prima naar de zin. Dus toen ik er aankwam, daar ging ze. En ze schreeuwde naar haar welpen, en één klein welpje rende met haar weg. En de andere wilde niet rennen; hij zat daar gewoon. Hij had zijn rug naar me toe, zo, en hij deed iets. En ik had niets anders in mijn hand dan een kleine ouwe handbijl. Waarmee ik daar wat vlierbomen aan het kappen was. Wel, ze rende ongeveer zo ver weg als, o, ik schat tot aan die telefoonpaal daar, en ze ging zitten. Ze schreeuwde naar dit kleine beertje en hij besteedde er helemaal geen aandacht aan. Hij bleef daar gewoon zitten.

5 Ik dacht: “Wat is die kleine makker aan het doen?” Ik liep wat dichterbij. Ik was bang om te dichtbij te komen, bang dat ze me zou krabben. Dus—dus, ik—ik kon geen boom zien en ik wist dat zij ook kon klimmen. Dus. . . en ik wilde niet te dicht bij haar komen, want ik ken de natuur van beren. Dus ik ging een klein beetje dichterbij. En weet je wat er was gebeurd?

6 Nu, ik hou van pannenkoeken. Hoevelen van jullie jongens houden van pannenkoeken? O tjonge! O, ik. . . Oudere jongens ook. Ik zag ze hun handen opsteken. We houden allemaal van pannenkoeken en ik hou er gewoon van, en ik giet er graag honing op. Omdat ik een Baptist ben, weet je, en dat is wat ons overeind houdt, weet je, de honing, weet je. Dus, en luister: ik besprenkel ze niet, ik doop ze er werkelijk in. Ik giet het er echt royaal op totdat het echt goed en zwaar is. Ik besprenkel niet gewoon een beetje hier en daar; ik giet het er echt royaal op ze, vul ze helemaal op met honing.

7 En dan, weet je, ik had daar een emmer met honing, een emmer met twee liter honing. En beren zijn erg dol op honing. Dus deze kleine makker was daar binnengekomen en had er het deksel van die emmer honing afgekregen, en hij zat daar zo met dat kleine emmertje honing onder zijn arm zo. Hij kreeg de. . . En hij wist niet hoe hij het moest eten, zoals jij het zou doen, weet je, dus hij stak zijn kleine pootje er gewoon in en likte het zo, en likte het. En hij draaide zich om om naar mij te kijken, en zijn kleine oogjes waren helemaal dichtgeplakt en zijn kleine buikje was gewoon zo glad als het maar kon zijn van de honing. Hij zat

daar gewoon, dompelde zijn hand erin en likte de honing zo, net zo hard als hij kon likken.

⁸ O my, ik dacht aan een goeie ouderwets Heilige Geest samenkomst wanneer we gewoon de emmer open krijgen, onze hand in de pot steken en gaan likken. Maar door gaan, weet je, maar door likken.

⁹ En weet je nou wat het grappige was? Nadat die kleine makker zoveel nam als hij kon, legde hij de emmer neer en rende daar weg. Weet je wat er gebeurde? De moeder beer en de andere kleine beer begonnen hem af te likken, dus, de honing eraf te halen.

¹⁰ Dus, wel, misschien zal onze samenkomst iets in die trant zijn, hoop ik, zodat we het gewoon anderen kunnen blijven vertellen en de glorie van God die op ons valt. Goed dan.

¹¹ Ik ben blij jullie kleine kinderen hier te zien. Ik hou ervan jullie zulke dingen te vertellen. En misschien hebben we morgen namiddag meer tijd en—en kunnen we wat meer praten. En we zullen nu met vader en moeder over iets gaan spreken.

¹² We gaan spreken over Demonologie. In Psalmen 103:1 tot en met 3 lezen wij deze verzen. Bijna elke prediker en geestelijke of Bijbellezer kent ze uit het hoofd.

Loof de Here, o mijn ziel, en al wat in mij is, prijs zijn heilige naam;

Loof de Here, o mijn ziel, en vergeet niet al zijn weldaden:

Die al uw ongerechtigheid vergeeft, die al uw ziekten geneest;

¹³ Ik wil dat u daar opmerkt dat er “al” stond. “Die al uw ongerechtigheden vergeeft, Die al uw ziekten geneest.” Kunnen we nu even ons hoofd buigen.

¹⁴ Nu, hemelse Vader, wij danken U vanmiddag dat wij hier zijn. Wij danken U voor deze kleine kinderen die hier zitten, zij zijn de mannen van morgen, en vrouwen, als er een morgen is, als Jezus vertoeft. En nu, Vader, bidden wij dat—dat U ons nu zult zegenen, als wij nu over Uw Woord spreken, en over de grote vijand die wij hebben, Satan. We bidden, God, dat U ons een front laat plaatsen, een gemechaniseerde eenheid hier, de kracht van God die hem vanavond zal weerstaan op elke centimeter van zijn grond, Here, en hem zal laten zien dat hij helemaal geen wettelijke rechten heeft, dat Christus hem daar op Golgotha in onze plaats overwon, toen Hij stierf en Hij overheden ontmantelde en Satan beroofde van elke—elke macht die hij had. En God, geef ons nu wijsheid en inzicht om te weten en aan de mensen uit te leggen hoe dat zij zouden mogen weten hoe te worden genezen en Satan te verslaan. In Jezus' Naam bidden we. Amen.

¹⁵ Nu, voor enkele ogenblikken gaan wij spreken over *Demonologie*. U hoort zoveel over demonen. Nu, morgenmiddag zullen wij het waarschijnlijk afronden. Ik wilde sowieso twee dagen van deze week om hierover te prediken, gewoon . . . of twee dagen voor middagdiensten, om hierover te spreken.

¹⁶ Nu, als eerste, wat een demoon is. U hoort zoveel mensen over een demoon spreken. Welnu, een “demon, duivel,” komt allemaal van één woord, en in het Engels wordt het “kweller” genoemd. Iemand die kwelt, is een duivel, een boos iemand. Hij, zeg . . . Nu, de Bijbel vandaag, is, voor de meeste, voor veel mensen een of ander oud boek van vroeger dat opa en oma lazen of zoiets als dat. “Er is niet veel bijzonders aan, het is voor de oudjes enzovoort.” Maar dat is verkeerd. Het is voor iedereen. En demonen zijn kwelgeesten die ons kwellen.

¹⁷ Nu, er zijn demonen die in de ziel van de mens komen, en dat is, in de uitdrukkingwijze zou dat—zou dat, in de . . . Ik zou dit echter zeggen: de demoon die in de ziel komt, is iets dat de ziel kwelt.

¹⁸ Vaak kunt u een persoon zien die misschien krankzinnig is. Nu, zij kunnen dan nog een bekeerd iemand zijn, vervuld met de Heilige Geest, en toch volledig krankzinnig zijn. Zie? Dat is waar. Dat heeft niks met de ziel te maken. Het is een kwelgeest, ziet u, iets dat hen kwelt.

¹⁹ Nu, alle ziekte, we moeten eerst inzien dat alle ziekte van de duivel kwam. God is niet de auteur van ziekte. Geen ziekte komt van God. God staat soms toe dat Satan ziekte op u legt, als een zweep om u terug te brengen naar het huis van God wanneer u ongehoorzaam bent geweest. Maar ziekte, in zijn begin, kwam van de duivel. Kunt u zich voorstellen dat een persoon zou geloven dat God, onze hemelse Vader, de auteur zou zijn van zoiets als ziekte en dood? Welnee, dat is Hij niet; is het nooit geweest, zal het nooit zijn. God staat de dood toe vanwege ongehoorzaamheid. God staat de dood toe. Zoals één schrijver het zei: “Het enige wat de dood kan doen; God spande hem voor een rijtuig en het trekt ons in de tegenwoordigheid van God, een gelovige.” Maar het woord *dood* betekent “afscheiding.”

²⁰ Jezus zei: “Hij die Mijn woorden hoort en op Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig Leven.” En Hij zei: “Ik ben de opstanding en het Leven; hij die in Mij gelooft, al ware hij gestorven, toch zal hij leven, en een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven.” En wij dragen elkaars lichamen over de onheiligen van onze graven. “Maar hij zal nooit sterven.”

²¹ Als u nu opmerkt toen Hij over Lazarus sprak, zei Hij: “Lazarus slaapt.”

²² De discipelen, mensen zoals wij zijn, zij zeiden: “O, als hij slaapt, gaat het goed met hem.” “Hij bedoelde rust nemen,” wat zij dachten.

23 Maar Hij kwam en sprak met hen in hun taal. Hij zei: “‘Hij is dood,’ wat jullie geloven. Maar zei: “Ik ga hem wakker maken, hem wakker maken.” Zie? Zie? Wanneer je . . .

24 *Dood* betekent “afgescheiden.” Nu, als iemand van u zou, iemand van uw gezin zou komen te sterven of zoiets, is hij, als hij bekeerd is, zij zijn niet dood. Ze zijn dood vanuit het menselijke standpunt. Maar ze zijn alleen van ons gescheiden, maar ze zijn in de tegenwoordigheid van God. Zij zijn niet dood en ze kunnen niet sterven, het is onmogelijk voor hen om te sterven. Jezus zei: “Hij die Mijn woorden hoort en op Hem gelooft die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven, en zal niet in het oordeel komen, maar is overgegaan uit de dood in het Leven.” Dus hij kan niet sterven. Alles wat onsterfelijk is, eeuwig, het kan niet vergaan. Het is onvergankelijk Leven. Hij heeft het omdat God het hem gegeven heeft. En niet—niet door verdienste; het is met . . . Het is onvoorwaardelijk. God geeft het hem.

25 God roept. Geen mens kan tot God komen tenzij God hem riep. Jezus zei: “Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem roept, hem trekt.” Is dat waar? Dus het is God in alles. Misschien dat we daar morgenmiddag wat meer op ingaan, want ik wil u deze kwestie van *ziekte* brengen, zodat u zult zien dat . . .

26 Er was een tijd dat onze kiem werd gelegd in onze overgrootvader. U weet dat. De dokter weet dat. Wel, en u ook, u Bijbellezers. Weet u dat de kiem des levens in uw overgrootvader begon, om een kiem te worden, en via uw grootvader opkwam, dan in uw vader, dan tot uw moeder en waar u nu bent. Dat is juist. De Schrift leert dat zelfs. Hier is de Schriftgedeelte voor u, als u het wilt. Ik geloof dat er staat dat Levi tienden betaalde toen hij in de lendenen van Abraham was, die zijn overgrootvader was. Is dat juist? Dus ziet u, de kiem ontstond daar.

27 Maar uw zielen werden gevormd vóór de grondlegging van de wereld toen God de mens schiep naar Zijn eigen beeld; geest van de mens; niet een *man* naar zijn eigen beeld, maar de *mens* naar Zijn eigen beeld. Ziet u? En vervolgens maakte Hij hen mannelijk en vrouwelijk, voordat Hij ooit een mens in het stof van de aarde had. Ik wou dat we vanmiddag de gelegenheid hadden om onze tijd te nemen en daarop terug te komen. Zie maar hoe God . . . Nu, het staat tussen de regels, maar als u kijkt, komt het precies met de regel mee. Ziet u? Hoe dat God terug in het begin, wat Hij daar deed, en hoe Hij naar de aarde neerkwam en hoe Hij de mens maakte naar Zijn beeld; en toen draaide God het om en werd gemaakt naar het beeld van de mens, om de mens te verlossen.

28 Nu, toen God de mens naar Zijn beeld maakte, was hij een geest-mens. En toen was er geen mens om de grond te bewerken. Toen schiep Hij de mens uit het stof van de aarde. Nu, tijdrekenkundigen enzovoort en deze mensen die op zoek zijn en

oude beenderen vinden enzovoort, en geloven in evolutie. . . Ik geloof in de juiste soort evolutie. De mens evolueert uit zichzelf, maar niet alles van één cel. Nee meneer, want een—een vogel is altijd een vogel geweest sinds God hem een vogel maakte, en een aap is een aap geweest, een mens is een mens geweest. Zo is het.

²⁹ Nu, ik sprak een tijdje geleden met een dokter hier, in Louisville. Hij zei: “Wel, dominee Branham!” Ik had het over hoe de inboorlingen van Afrika, hoe zij eten, gewoon langsgaan bij . . . O, sommige van de afschuwelijkste dingen die je ooit hebt zien, hoe zij eten! Rapen gewoon dingen op die verontreinigd zijn, maden erin, schudden ze heen en weer, maden en al. Het maakt hem niet uit. Ziet u? Zij zeiden . . . Drinken van alles, maakt niet uit wat het is. Hij zei: “Maar dominee Branham, die lui zijn niet menselijk.”

Ik zei: “O ja, dat zijn ze wel. Ze zijn welzeker menselijk.”

³⁰ Ik zei: “Het dichtst bij een menselijk wezen wat het dierlijke lijn betreft, is een chimpansee. En je hebt vierduizend jaar geprobeerd om één gemoppel uit die chimpansee te krijgen, en hij kan het niet;” ik zei: “want hij kan niet denken. Hij heeft niets om mee te denken.” O, je kunt hem kleine dingen leren, net als een paard, vort en ho, of een bril opzetten of een sigaar roken of zichzelf balanceren op een fiets, op een paard rijden of zoiets dergelijks, maar net als “vort” en “ho” tegen een paard of “fweet” aan een hond of zoiets dergelijks. Ik zei: “Hij is een dier.”

³¹ “Maar laat mij terug naar Afrika gaan naar de wildste stam die ze hebben, en dat is de kleine stam van de bosjesmannen.” En ik zei: “Waarschijnlijk heeft zijn over-over-over-grootvader nog nooit een blanke of wat gezien. Het enige wat hij weet, hij weet niet eens wat z’n rechter- en linkerhand is. Het enige wat hij weet is eten, en hij eet wat hij maar in zijn handen kan krijgen, of het nou menselijk vlees of wat het ook is, het maakt hem niets uit, zolang hij maar eet. Maar laat mij hem op vijfjarige leeftijd nemen, en op vijftienjarige leeftijd zal hij goed Engels spreken en een goede opleiding hebben. Waarom? Hij heeft een ziel. God maakte hem een menselijk wezen, en hij heeft evenveel recht om het Evangelie te horen, minstens één keer, als wij hebben van hier over heel Amerika te prediken, aan mensen, keer op keer op keer en te smeken, overtuigen en zo meer. Laat hem het één keer horen en kijk hoe hij het uitschreeuwt en heel snel naar het altaar rent.” Zie? Ja meneer!

³² Dat is wat mijn hart is, broeder, vandaag, als ik aan Afrika denk en die arme kleine zwarte handen die omhooggaag en zeggen: “Broeder Branham, nog één keer over Jezus!” O genade! Er is iets in mij dat graaft en brandt. Zodra ik genoeg geld bij elkaar heb, ga ik er ook heen. Dat doe ik met elke cent die ik krijg, alles, God weet dat, afgezien van wat ik kan eten. En meest geven de mensen me mijn kleren. En slechts waar ik zelf net van

kan leven, zo dicht eraan als ik kan, steek ik het rechtstreeks in een zendingsfonds waar de regering voor geregeld heeft. Ik betaal er niet eens inkomstenbelasting over. Om drie- of vier-, vijfduizend dollar bij elkaar te krijgen, en ik ga daarheen en predik het Evangelie aan de mensen waarbij ik weet dat ik op die dag mij zal moeten verantwoorden. En ik zal weten waarvóór ik me moet verantwoorden.

³³ Vroeger, toen ik naar een stad zou gaan en ik een grote bijeenkomst hield, als ze toen veel geld hadden en ze grote campagnes hadden en duizenden dollars, zou ik het aan het Rode Kruis enzovoort geven. Nu, nu, niet om hen te bekritisieren, maar als ze door de straat kwamen in een auto van vierduizend dollar, met een grote diamanten aan, een sigaar aan het roken en vijfhonderd dollar per week van het geld dat zieke mensen- . . . Nee meneer! Nee, zeker niet! En op deze, en zodra je de stad uitkomt, zeiden ze “heilige rollers” en al dat soort dingen, en grapjes maken en de godsdienst vernederend waar wij voor staan. Nee meneer!

³⁴ Ik neem het zelf, en voor God Die mijn Rechter is, steek ik het in het Evangeliewerk ginds zodat ik weet dat op die Dag dat ik. . . wanneer ik rekenschap zal moeten afleggen voor mijn rentmeesterschap, dat het correct wordt gegeven. Dat is precies waar, want ik besef dat zoals ik de mensen behandel, zo behandel ik God. Gewoon mijn houding ten opzichte van u is mijn houding ten opzichte van Christus. En uw houding ten opzichte van mij is net zo, dat is waar, ten opzichte van Christus.

³⁵ Nu, om een volk zo te zien, en te zien hoe dat een mens dan, met een onsterfelijke ziel nu, die niet kan sterven, niet kan vergaan, niets kan doen dan eeuwige Leven hebben, dat God het u soeverein, in Zijn eigen wil, heeft gegeven. En nu, dan; nu ik . . .

³⁶ Laat me dit even een klein beetje corrigeren of iets zeggen. Iemand zal straks weggaan en zeggen: “Broeder Branham is een Calvinist.” Nee, dat ben ik niet. Ik ben een Calvinist zolang Calvinist in de Bijbel staat. Maar wanneer Calvinist uit de Bijbel gaat, dan ben ik een Arminiaan, zie. Ik geloof in Heiligheid en ik geloof ook in Calvinisme. Maar beide, één liep uit op een zijtak en ging *deze* kant op en één liep uit op een zijtak en ging *die* kant op. Als het Boek van Efeze er niet was om het terug te brengen en het op de juiste plaats te zetten waar God het zette, zouden we allemaal helemaal in de war zijn. Maar ze hebben allebei een doctrine, maar ze beginnen daardoor in verval te raken, beide, dat zijn de Heiligheid en de Calvinisten ook, de Arminiaan. Nu, Calvinisten hebben iets waars. Ik geloof dat— dat de Calvinistische leerstelling. . .

³⁷ Ik geloof dit. In zekerheid; ik geloof dat de Gemeente eeuwige zekerheid heeft. Elke lezer van de Bijbel weet dat, want God heeft reeds gezegd dat het daarginds zonder smet zou

verschijnen. Is dat waar? Dan zal het daar zijn. Is dat waar? De Bij- . . . De Gemeente is eeuwig verzekerd. Nu, bent u in de Gemeente, is het volgende. Als u in de Gemeente bent, in orde, u bent verzekerd met de Gemeente, maar u kunt maar beter in de Gemeente blijven. En hoe komt u in de Gemeente? Door handen te schudden? Nee. Door uw naam in het boek te zetten? Nee meneer. “Door één Geest zijn wij allen in één Lichaam gedoopt.” En dat lichaam dat God op Golgotha geoordeeld heeft, was het lichaam van Jezus Christus, en we zijn in dat lichaam gedoopt door één Geest. Wij hebben eeuwige zekerheid zolang wij in het Lichaam van Christus zijn, niets kan ons scheiden, niets kan ons raken. Als je eruit gaat, ga je eruit door je eigen wil. Maar net zo zeker, als u in het Lichaam van Christus bent, zo zeker als Jezus uit de dood opstond, zult u ook opstaan. God heeft dat al gedaan. Hij . . .

³⁸ U kunt niet zondigen. O, u wel. . . Ik mag dan een zondaar zijn in uw ogen, maar als ik in Christus ben, ziet God het niet, want Zijn zonden verzoenen. . . Zijn Bloed verzoent daar voor mijn zonden. Zie? Ik kan niet zondigen. “Hij die uit God geboren is, doet geen zonde, want hij kan niet zondigen. Het zaad van God blijft in hem. Zie? Hij, hij is bereid om, als hij een fout maakt, zeker, hij is bereid om het meteen te belijden. Als hij een echte Christen is, zal hij het doen. Als hij het achterhoudt, laat hij zien dat hij om mee te beginnen niets heeft. Dat is waar. Hij heeft niets om mee te beginnen. Maar als hij een echte Christen is. . .

³⁹ Hier, als u een tarwekorrel in de grond plant, zal het altijd een korrel tarwe zijn. Er mogen klitten overal omheen staan en al het andere, maar het zal een korrel tarwe zijn zolang het er staat. Is dat zo? En als een mens waarlijk geboren is uit de Geest van God, is hij niet in en uit, en heen en weer, en daarginds in de wereld en hier. Nee meneer. Nee, nee. Je bent niet de ene dag een klit en de volgende dag een tarwekorrel. God heeft dat niet in de akker staan. Ja meneer. Als je geboren bent uit de Geest van God, ben je een Christen vanaf dat moment totdat de . . . tot je weggaat en dan ben—ben je onsterfelijk met God. Dat klopt, als je in de Gemeente bent.

⁴⁰ Nu, laten we het nu eens hebben over de kant van de dood. Nu, hoe zou een persoon in die situatie, in zo'n toestand, ooit ziek kunnen zijn? Omdat je lichaam nog niet verlost is. Je lichaam is niet verlost. Het maakt niet uit hoeveel, hoe goed je bent en hoe geheiligd en hoe heilig en hoeveel Heilige Geest, dat is alleen je ziel. En je ziel is nog niet compleet gemaakt. Het heeft alleen de Zegen gekregen, de belofte van God, wat het onderpand is van onze redding. Maar nu, als we geen onderpand van onze opstanding hebben, geen goddelijke genezing, dan zou ik geen verzekerdheid hebben, of niets om mij te bewijzen, dat er een opstanding is.

41 Net zoals wanneer Christus niet in mijn hart zou wonen, als ik het aan moet nemen van een of ander psychologisch iets daar ergens, ergens op die manier zou moeten geloven, wel, dan zou ik—ik er wat sceptisch tegenover staan. En dat is de reden dat daar in Afrika, toen ze kwamen, hier kwamen er zendelingen op, die duizenden van die inboorlingen brachten, en ze droegen kleine oude lemen afgodsbeeldjes en al het andere bij zich, het is omdat ze slechts het psychische kant van de Bijbel hadden gehoord. Juist ja. En mijn eigen kerk is Baptist, Methodist, Presbyteriaan, alles wat er is binnengekomen. Maar toen ze zagen dat de kracht van God in betoning kwam, dat maakte het vast, toen wisten ze dat God God was.

42 Maar nu, wat begint deze ziekte? Nu, als eerste, het is een geest voordat het een ziekte wordt, net zoals u een geest was voordat u een menselijk wezen werd. Nu ga ik broeder Willett hier als voorbeeld nemen. Broeder Willett, ik . . . Er was een tijd dat u en ik niets waren. En toen, als eerste, God gaf ons een leven. En laten we, stel, als ik uw lichaam vanmiddag zou ontleiden, bestaat u uit een hoop cellen, bijeengehouden met atomen. En nu, op een dag zullen die atomen vernietigd worden, als Jezus vertoeft. U zult terugkeren. Ze zullen weer net zo zijn zoals ze in het begin waren, weer in de lucht gaan. Maar wanneer uw geest terugkeert, zullen die atomen weer samenkomen met deze geest en weer een broeder Willett voortbrengen, net als die ene, alleen jonger, toen hij op zijn best was.

43 Als een man zo ongeveer de vijftienvintig passeert, ontdekt hij een paar rimpels onder zijn ogen en wat grijze haren die er komen. Het zal zo zijn, want de dood zit achter je aan. En één dezer dagen zal het je nemen. Ongeacht wie je bent, zal het je nemen. Maar geleidelijk aan . . . Je komt hier in een hoek en God zal je uit die hoek halen, en je komt in *deze* hoek hier, de dood zal je bijna hebben, en hier, maar na een tijdje zal het je te pakken krijgen. Maar dan, wat de dood kan doen, het neemt zijn volle tol, en dan op . . . wanneer het alles heeft gedaan wat hij kan . . . Toen God je dit leven gaf en je op je best was, rond je drieëntwintigste, wanneer je in de opstanding komt, kom je precies terug zoals je was toen je drieëntwintig jaar oud was, vijftienvintig, voordat de dood inzette. De dood zal alles krijgen wat hij kan. Het begon daar in te zetten, maar je komt precies terug zoals je was.

44 Nu, als elk van je—je cellen in je lichaam, laten we het nu ontleiden, je kwam cel na cel, cel na cel, en leg het hier afzonderlijk neer op het podium, naar elke cel in je lichaam, je komt dan tot op één piepklein kiempje, waar je begon, die niet met het natuurlijke oog kan worden gezien. Je moet het onder een microscoop bekijken. Ik heb de kiem des levens gezien onder een microscoop. Het ziet eruit als een heel klein draadje. En het eerste waar het begint, is in de ruggengraat, het is als een klein

knoopje. Dat is de eerste kleine cel die zich boven op een cel ophoopt.

⁴⁵ Nu, als ik die ene kleine cel zou moeten nemen waar ieder van u uit voortkwam, één piepklein celletje, kiem. . . Wat is een kiem? Een kiem is een piepkleine, de kleinste cel. Wel, wat komt er daarna? Nu, ik heb u ontleed van elk stukje van u tot op deze ene kleine cel, en ik heb ú nog niet gevonden. Ik heb alleen uw cellen uiteengelegd. Wel dan, het volgende, bloedcellen en vleescellen en wat ze ook zijn en heb ze hier allemaal uiteengelegd, maar ú heb ik nog niet. Nu ben ik tot op één kiem gekomen nu. Wel, ik ga die kleine cel uit elkaar halen. Nu, waar zit ú? Uw leven. En het leven maakt de eerste cel, wat een kiem is, dan alles naar zijn aard; hond naar hond, vogel naar vogel, mens naar mens. En ontwikkelt cellen, cel op cel, cel op cel, komt verder tot waar u bent, een mens, het ontwikkelen van cellen. Nu, dat was door God ingesteld om zo te zijn.

⁴⁶ Maar wat dan nu met een kanker? Laten we het even over hem hebben. Nu, God gaf u uw leven. En stel, hier bent u vandaag, hier ben ik, er—er is niets op mijn hand, maar er zou eens een kankergezwel op mijn hand kunnen komen. Wel, hoe is die kanker daar gekomen? Laten we eens kijken wat die kanker is, laten we hém nu eens uit elkaar halen, laten we hem nemen. Nu, hij is ook een klomp cellen. Wist u dat? Tumor, grauwe staar; al die dingen zijn cellen. Ze hebben geen vorm. Sommige spreiden zich uit en sommige zien eruit als een spin en sommige zien eruit. . . hebben strepen, een rode kanker, net zoals lange, rode draden die erdoor lopen in de. . . En dan is er een rooskanker die meestal op de borst van een vrouw komt, het is als pannenkoeken die op elkaar liggen en dan gaan ze en waaieren ze uit. En ze groeien gewoon alle kanten op.

⁴⁷ Soms staan tumoren scheef, *deze kant uit*, lang, langwerpig en van alles. Ze hebben geen vorm, want ze zijn naar een geest, die geen vorm heeft. Maar het is een ontwikkeling van cellen. Het is een hoop cellen die. . . stel dat er nu in u een tumor zit, of een kanker, en het ontwikkelt cellen, groeit, groeit en groeit. Het eet, zuigt uw leven van u weg, leeft van de bloedstroom. Grauwe staar neemt het slijm van het oog en groeit eroverheen, bedekt het helemaal, sluit uw ogen af. Sommige komen en worden nooit. . . zoals tuberculose, die komt maar als heel kleine kiem. De grootte ervan maakt niet uit. Dezelfde grootte kiem die een olifant maakt, maakt een—een mijt. Zie? De grootte van de kiem maakt niet uit.

⁴⁸ En sommige nemen de vorm van een lichaam aan, sommige nooit. En sommige gaan nooit in cellen over. Sommige worden geest en kwellen de ziel. We zullen proberen dat deel, ik laat dat deel voor morgenmiddag, als ik kan, waar die ziel-geest vandaan komt en hoe *hier* beneden.

49 En nu, vrienden, ik vertel dit niet vanuit een of andere psychologie. Ik heb jarenlang met demonen te maken gehad, en u weet dat. Als u eens wist wat er nadat de diensten 's avonds afgelopen zijn, wat er zich soms afspeelt. U weet het niet. Bedenk, wanneer u tegenover een geest komt te staan, kunt u maar beter weten waar u over spreekt. Sta daar niet gewoon maar wat te doen, want dat zal geen enkel goed doen. Maar wanneer werkelijk een demoon u moet gehoorzamen, zal hij het erkennen. Het is niet hoe luid u schreeuwt, het is niet hoeveel olie u erop doet. Het is wat hierachter staat dat hij zal herkennen, de Waarheid. Jezus zei gewoon tegen hem: "Kom eruit."

50 Weet u nog dat de discipelen aan het schoppen en wringen waren geweest en geprobeerd hadden hem uit te werpen en zo. Zij zeiden: "Waarom konden wij hem niet uitwerpen?"

Hij zei: "Vanwege jullie ongelof."

51 Hij zei: "Kom uit van hem." De jongen viel en kreeg de hevigste aanval die hij ooit had gehad. Zie? Zie? Zij erkennen autoriteit.

52 Kijk naar die jongens daar, die zwervers, die zagen hoe Paulus duivels uitwierp. Zij zeiden: "Wij kunnen hetzelfde doen," de een of ander zonen van een priester. Dus zij gingen daarheen en zeiden: "Wij kunnen duivels uitwerpen." Handelingen 19. Ze gingen naar een man die epileptische aanvallen kreeg en zeiden: "Wij bezweren u door Jezus. Kom uit van hem. . . ." De duivel zei: "Nu . . ." ". . . in de Naam van Jezus, Die Paulus predikt!"

53 De duivel zei: "Nu, ik ken Jezus en ik ken Paulus, maar wie zijn jullie?" Je weet er gebeurde? Sprong op de mannen, rukten hun kleren, en zij kregen de aanvallen zelf, en renden buiten de straat op.

54 Diezelfde demonen leven vandaag de dag, dus er is veel fanatisme. Dit is de gemeente vanavond. Er is veel fanatisme in het land vandaag de dag wat goddelijke genezing wordt genoemd dat de mond gesnoerd behoort te worden. Dat is wat smaad brengt op de echte Zaak. Dat is waarom u zo'n zware strijd hebt. Er is vandaag een heleboel wat religie genoemd wordt, dat het zwijgen behoort te worden opgelegd. [Leeg gedeelte op de band—Red.] Niets dan sekten! Dat is wat maakt dat de ware Gemeente van God er zo'n harde strijd mee heeft. Maar wij zijn Amerika, zie, dat is hoe het moet zijn. God zegt dat de tarwe en kruipende planten en doornen samen opgroeiden. Probeer ze niet eruit te trekken. Laat ze samen opgroeien, maar aan hun vruchten ken je ze. Zijn er geen vruchten, wel, is er geen Leven, is er niets.

55 Let nu op deze cel. Laten we bijvoorbeeld zeggen zoals, de rode kanker vaak, slaat meestal toe in de schoot van een vrouw, bij vrouwen, kneuzingen enzovoort. Nu die, laten we die, die makker, zijn cel nu eens ontleden, deze—deze kanker. Nu, een kanker. . .

⁵⁶ Alles in het natuurlijke typeert het geestelijke. Bent u zich daarvan bewust? Alles in het natuurlijke typeert het geestelijke, wat het ook is.

⁵⁷ Bijvoorbeeld dit: wanneer—wanneer wij geboren worden in het Lichaam van Christus; er zijn drie elementen voor nodig om onze geboorte tot stand te brengen. En dat zijn de drie elementen die uit het leven van Christus kwamen toen Hij stierf. Er kwam uit Zijn lichaam water, Bloed en Geest. Is dat waar? Drie elementen, dat zijn de elementen wat we doormaken als we wedergeboren worden: rechtvaardiging, heiliging, doop van de Heilige Geest. Nu, dat kan allemaal in één handeling zijn. Maar het vereist. . . Maar je kunt in een gerechtvaardigde staat zijn zonder geheiligd te zijn. Je kunt op de Here Jezus Christus geloven en nog steeds je vuiligheid met je meedragen. Maar je kunt absoluut leven in zowel een gerechtvaardigd als een rein heilig leven, en zonder de Heilige Geest. Ziet u, de Bijbel, 1 Johannes 5:7 zegt: “Drie zijn er die getuigen in de hemel: de Vader, Zoon en Heilige Geest, en. . . Vader, Wóórd en Heilige Geest,” wat de Zoon was, “en deze drie zijn één. En drie zijn er die getuigen op de aarde: het water, Bloed en Geest, en zij zijn tot één.” Niet één, maar tot één. U kunt de Vader niet hebben zonder de Zoon te hebben; u kunt de Zoon niet hebben zonder de Heilige Geest te hebben, want zij zijn onafscheidelijk, één. De drie-eenheid is in een één.

⁵⁸ Ik hoor het niet hierzo, maar u hoort het veel door het land, een van de grootste dingen in de Pinkstergroepen is een verwarring in die ene simpele zaak. En ik heb hun koppen bij elkaar gehad en hen bewezen dat ze allebei hetzelfde geloven. Het is de duivel tussen hen in, dat is alles. Als die grote Pinkstergemeente zich zou ver- . . . die kleine ouwe tradities zou afwerpen en zich zou verenigen in één gezegende Gemeente van God, zou de Opname komen. Maar zolang Satan ze verdeeld kan houden, goed. Dat is zijn manier van het te doen. En zij geloven absoluut hetzelfde.

De een zegt: “Wel, *dit* is Dat.”

⁵⁹ Ik zei: “Wel, als *dit* Dat is, dan is Dat *dit*.” Dus, daar bent u er. Dus, het is allemaal hetzelfde. Maar daar bent u dan, in die drie-eenheid van God. Nu, nu, God in Zijn eenheid. God de Vader, Zoon en Heilige Geest. Nu, wij zeggen niet “onze goden,” zoals heidenen. Het is “onze God.” Zie? Het is het drievoudige Wezen van God.

⁶⁰ Nu, merk op, nu, Satan is ook in een drie-eenheid. En zijn krachten zijn in drie-eenheid.

⁶¹ Nu, maar merk op, dan wanneer, het water, Bloed en Geest brengt de nieuwe geboorte voort. Is dat juist? Let nu op. Dat is wat de nieuwe geboorte vertegenwoordigt. Wat vertegenwoordigt de natuurlijke geboorte, voordat de nieuwe geboorte komt?

Wanneer . . . U moeders, wanneer een baby geboren wordt, wat komt als eerste? Water. Daarna, bloed. Daarna, zie, dat vormt het leven, zie, maakt de persoon. Water, bloed, geest.

⁶² Nu, een kanker, laten we het over hem hebben voor de volgende, we hebben nog ongeveer vijf minuten over, geloof ik, de volgende vijf minuten of zo, laten we het over kanker hebben. Wat is die makker? Wat vertegenwoordigt hij? Hij is een aaseter. Hij vertegenwoordigt de gier, eet dode dingen. En een kanker komt meestal van een kneuzing, waar een cel is geraakt, en het—het afbreekt. En een kleine cel daarbinnen teruggevallen wordt. O, dat is een groot woord voor een Baptist, nietwaar? Goed, maar hij valt terug, die cel. Ik ben een Baptist die in terugvallen gelooft.

⁶³ Iemand zei onlangs hier in een Arkansas samenkomst, zei: “Broeder Branham,” zei . . . Het was een Nazarener broeder. Hij werd genezen. Hij had zijn . . . liep de hele stad door met zijn krukken over zijn schouder. Hij zei: “Weet u wat?” Hij zei: “Toen ik hier voor het eerst kwam,” zei, “ik—ik dacht dat u . . . u hoorde prediken, dacht ik dat u een Nazarener was.” Hij zei: “Toen zag ik dat de meeste mensen Pinkstern mensen waren, en iemand vertelde mij dat u van Pinksteren was. En nu zegt u dat u een Baptist bent.” Zei: “Ik snap het niet.”

⁶⁴ Ik zei: “O, dat is makkelijk.” Ik zei: “Ik ben een Pinkster-Nazarener-Baptist.” Dus dat—zo is het. Goed. Nee, wij zijn één in Christus Jezus door de Heilige Geest Die ons één maakt. Zo is het.

⁶⁵ Nu, merk op, deze kleine cel valt terug, wanneer hij gekneusd wordt. Het begint, kleine; andere kleine kiemen komen er aan om er hun levens in te geven. En dat is hoe er etter in een zweer komt. Dat zijn hele kleine soldaatjes die voor uw leven vechten. Ze rennen daarheen en—en vallen dat gif aan, die demonische krachten die zich daarbinnen prob—proberen te verzamelen, en geven hun levens. Dat is wat . . . produceert . . . Dat is . . . Het zijn een hoop kleine dode soldaten, dat etter dat in uw bloed zit . . . dat in een—in een zweer is, die hun leven geven om het uwe te redden.

⁶⁶ Nu, zodra een kleine cel daarbinnen wordt afgestoten en deze demoon begint, begint hij te groeien; hij begint cellen te vermenigvuldigen. Hij bouwt een lichaam op, precies zoals uw baby's in uw schoot begonnen, en zoals u in uw moeder. Cel op cel, cel op cel, cel op, hoe ook maar, waar ook maar; gewoon, ze hebben geen vorm van, niets zoals een menselijk wezen, naar zijn aard. Het is gewoon uit een geest. Het groeit gewoon alle kanten op, en begint cel boven op cel, cel op cel.

⁶⁷ En nu, het eerste wat u ervan merkt, u begint slap te worden en ziek te voelen. U gaat naar de dokter en hij zal u onderzoeken. Misschien kan hij het niet vinden. Als hij het vindt, zal hij het

er misschien uitsnijden. Als hij het er helemaal uit kan snijden, goed, dan heeft hij hem. Maar als hij het er niet helemaal uit kan snijden, dan, als het in de keel zit of ergens waar het er niet helemaal uit kan worden gesneden, één klein stukje ervan, dan zal het gewoon door blijven leven. Zie, want het heeft niet, zoals als je je hand eraf zou snijden en het in orde maakt of zoiets, of u iets zou hebben afgesneden. . . Wat ik bedoel is als u het hoofdlichaam zou afsnijden en uw hand daar zou laten, wel, die zou niet leven. Maar—maar, ziet u, dat heeft niet de vorm van leven zoals u die hebt. Het is een demonische kracht, die zich beweegt.

⁶⁸ En let nu op, u noemt ze, de dokter noemt het: een “kanker.” God noemt het een “duivel.” Kijk naar vandaag. Zij geven het gewoon. . . Waar kwam het woord *kanker* vandaan? Het komt van het. . . van een Latijns woord, dat gebruikt wordt in medische termen, wat een “krab” betekent, een krab die je langs de zeekust ziet met allemaal van die poten. Dat is de manier waar—waarop hij werkt, hij grijpt in het rond, spreidt zich uit. Het woord *kanker* is “krab.” En hij komt binnen en blijft zich gewoon vastgrijpen en bloed zuigend naarmate hij vordert, net als de inktvis of zoiets. Welnu, een tumor, grauwe staar en andere ziekten, ze komen elk van een kiem; en die kiem moet een lichaam zijn. En voordat het een lichaam kan zijn, moet het een leven zijn. Voordat het kan aanmaken of—of ontkiemen en meer cellen kan maken, moet het een leven zijn. Is dat correct? Nu, waar kwam die kanker vandaan? Wie, waar kwam dat vandaan? Een tijdje geleden zat het nog niet op u, maar misschien zit het nu op u. Waar kwam het vandaan? Het is een ander leven anders dan uw leven dat in u leeft. En het kwelt, en zuigt uw leven eruit. Dat is de reden waarom Jezus haar “een duivel” noemde.

⁶⁹ Ze noemen epilepsie vandaag, ze zeggen “epilepsie.” Wel, epilepsie in de Bijbel, Jezus noemde het “een duivel.” Toen de man met de jongen kwam die op de grond viel en schuim op z’n mond kreeg en alles, zei hij: “Hij heeft een duivel, en dikwijls werpt hij zich in het vuur, in het water.”

⁷⁰ Nu, ze hebben zijn naam opgepoetst en het epilepsie genoemd, maar hij is een duivel. En Jezus zei: “Gij duivel, kom uit het kind!” Precies. Nu, epilepsie wordt meestal veroorzaakt door een nieraandoening. Misschien komt u daar wat later op. Zie? Het veroorzaakt een epilepsie, als gevolg van bloedvergiftiging.

⁷¹ Nu, merk hierbij op, dan, die cel die daar zit, is een duivel. Hij bouwt een leven op; hij groeit, wordt groter en groter. Hij heeft één taak om uit te voeren, dat is uw leven nemen. Dat is waar de duivel hem voor stuurde, om uw dagen in te korten beneden de zeventig.

⁷² Nu, ik juich elke dokter toe. Ja meneer. Elke medische wetenschap, God zegene hen, voor de hulp die ze aan mensen hebben verleend. Dat is correct. Wat zou je er zonder doen in de wereld vandaag? Ik dank God voor de medische wetenschap. Ik dank God voor mijn auto. Als God het niet had toegestaan dat de wetenschap een auto voor me maakte, zou ik het moeilijk hebben om hier naartoe te lopen. Voor elektrische licht en voor zeep om mijn handen mee te wassen en tandpasta om mijn tanden mee te poetsen, zeker. Ik dank Hem voor alles, want alle goede dingen komen van God.

⁷³ Maar laat mij u dit vertellen, dat er niet één spatje medicijn ooit een ziekte heeft genezen. En er is niet één dokter, tenzij hij een of andere kwakzalver is, maar een echte dokter zal je vertellen dat ze niet beweren genezers te zijn. Daar bij de Mayo Broeders, velen van u. . . Ik ben daar twee of drie keer geïnterviewd. Over patiënten die daar vandaan komen, ongeneeslijk. . . U heeft *Het Beste* gelezen, de november uitgave? Hoevelen hebben de november uitgave gelezen, dat artikel van mij daarin, in *Het Beste*? Ziet u? En ze hadden me daar voor het interview over die baby die ze hadden opgegeven. Zeiden: “Het kon niet worden gedaan.” Maar de Heilige Geest sprak tot mij en vertelde me hoe het zou worden gedaan, en het werd gedaan. Goed. Nu, ze riepen me daarheen. En vlak boven de deur waar Jimmy en zij, Mayo vroeger waren, hangt een groot bord waarop stond: “Wij beweren niet genezers te zijn. We beweren alleen de natuur te helpen. Er is maar één Genezer, dat is God.” Zij zijn de besten ter wereld. Nu, we hebben er een paar kwakzalvers, ja. Dat klopt. We hebben ook een aantal kwakzalver-predikers. Goed. Dus, dat geldt voor beide kanten.

⁷⁴ Merk op, maar iedere man die beweert dat hij een genezer is, hij is een praatjesmaker, want hij kan het niet. Want de Bijbel zei: “Ik ben de Here Die al uw zonden vergeeft en al uw ziekten geneest.”

⁷⁵ Ik ben in studeerkamers geweest. En in mijn kamer zijn de. . . sommigen van de beste dokters van het hele land gekomen. U kent het verleden van het leven niet, vriend, om te weten wat er is gebeurd en dingen die ik niet in het openbaar vertel. Mannen die in het geheim komen. En denk niet dat er niet veel Nicodemussen nog in de wereld zijn, die zijn er zeker, duizenden. Ze kijken daarnaar en komen in de samenkomst. Zitten daar met een T-shirtje aan of zoiets dergelijks, met opgepoetste namen waar u zich over zou verbazen, zitten er in de samenkomst. Na een paar dagen eromheen glippen en bellen in het geheim op en sturen iemand ernaartoe voor een interview. En zeggen regelrecht, zeggen: “Broeder Branham, ik geloof dat dat de Waarheid is.” Het zijn mensen, net zoals wij. Zeker. En ieder mens verlangt om achter die donkere voorhang ginds te kijken waar hij op een dag door moet gaan.

⁷⁶ Maar die kankers en die dingen zijn absoluut duivels die vorm aannemen in een lichaam van vlees, toenemen, en uw leven nemen.

⁷⁷ Nu, als ik zou doen zoals de dokter, als ik het af kon snijden, het op de grond kon leggen... Of net zoals, stel bijvoorbeeld dat u zelf een kanker was op deze aarde. Nu, hier is goddelijke genezing. Als ik van u af wilde, op de manier van een dokter z'n manier, zou ik gewoon steeds... je lichaam moeten blijven wrijven of zoiets dergelijks, totdat het gewoon helemaal verdwenen was van de aarde. Er zou niets meer van over zijn, net zoals de dokter het gewzel bij u weghaalt. Maar in de vorm van goddelijke genezing, als u een kanker zou zijn, zou ik gewoon uw leven uit u vandaan roepen, en u zou heengaan. Uw leven zou u verlaten, maar uw lichaam zou hier zijn, precies zoals voorheen.

⁷⁸ Nu, daar is waar het zien en de tijd Gods ergste vijand zijn in goddelijke genezing. Ik weet niet of broeder Baxter ooit aan deze dingen toekomt in de samenkomst. Ik ben er steeds weer voor gaan zitten om het aan hem en broeder Bosworth uit te leggen. Maar hier is wat er gebeurde. Ik betwijfel of velen van de mensen het begrijpen, want na een tijdje begin je te merken dat de mensen terugkomen en zeggen: "Ik had mijn genezing broeder Branham, twee of drie dagen lang, maar, God zij geprezen, het... 't heeft me verlaten." En ik ontdek dat het, en ik denk dat het komt omdat ze de samenkomst niet juist voorbereiden. De mensen begrijpen het niet. Ik heb mannen gehad die naar het podium kwamen en totaal blind waren, kankers, of staar over hun ogen, en deze Bijbel lazen nadat er voor hen gebeden was, liepen weg; in drie of vier dagen weer net zo blind als ze in het begin waren. Wat is er gebeurd? Iedereen weet dat wanneer het leven uit welk vlees ook is weggegaan, dat het enige tijd krimpt. Is dat juist?

⁷⁹ Heeft iemand hier ooit een hert of een koe of iets dergelijks gedood? Zeker. Goed. Weeg het vanavond, u jagers hier, vrienden van mij. Je doodt het hert en je gooit hem op de weegschaal, vertelt de jongens hoeveel hij weegt. Kijk uit! 's Morgens zal hij een paar pond lichter zijn dan hij was. Wanneer een mens sterft, de begrafenisondernemer, als eerste neemt hij de valse tanden of een oog, wat er ook maar is, neemt het eruit; omdat het krimpt, het zal eruit gedrukt worden, omdat het menselijk lichaam krimpt. Elk ander vlees krimpt. Wanneer het leven uit de cel is gegaan, begint het terug te gaan, te krimpen. Het zal dat ongeveer tweeënzeventig uur lang blijven doen. En dan begint het op te zwellen. Laat een kleine hond hier op straat overreden worden. Laat hem ongeveer drie dagen lang daar in de zon liggen en kijk wat er gebeurt. Hij wordt een grotere hond dan hij ooit is geweest. Hij zwelt op. Klopt dat?

⁸⁰ Wel, dat is hetzelfde wat er plaatsvindt wanneer een—een demoon uit een zieke wordt geworpen. De eerste paar dagen: "O,

ik voel me geweldig.” Begint dan te zeggen: “Ik—ik ben zieker dan—dan ik ooit was. Ik heb mijn genezing verloren.” Net zo zeker als geloof het eruit nam, brengt ongeloof het regelrecht weer terug. Zoals geloof het doodt, doet ongeloof het weer opstaan. Jezus zei: “Wanneer de onreine geest uit een mens is gegaan, wandelt hij in dorre plaatsen, en hij keert terug met zeven andere duivels.” En als de goede heer des huizes daar niet staat om die deur te beschermen, zal hij meteen weer naar binnen komen. En de goede man van uw huis is uw geloof. Zeg: “Blijf weg!” Dat is het.

⁸¹ Maar kijk nu naar een patiënt die genezen wordt op de gewone wijze, tenzij het een uitzonderlijk wonder is. Want goddelijke genezing en een wonder zijn twee verschillende dingen. Goddelijke genezing is één ding; en een wonder is iets anders. Maar een gewone gang van zaken bij goddelijke genezing, wanneer de onreine geest wordt uitgeworpen, een kanker duivel, wanneer het de persoon verlaat: “O!” Nu, of stel dat wij iets nemen zodat je het beter in beeld kunt zien, ik zal zeggen de grauwe staar. Wat gebeurde er toen die man... Als u het bij een blinde opmerkt. Ik weet niet of ik ze hier al heb gehad of niet, ogen met staar. Ik laat ze een paar ogenblikken staan. Waarom? Zodat inkrimping begint plaats te vinden. Vertel ze om terug te komen, ons een getuigenis te geven. “O tjonge!” Ze kunnen wonderbaar zien. “O, geweldig! Gewoon... ik kan dingen zien! Ja! Ik...” Wat is er aan de hand? Het leven is weggegaan. Het lichaam van de grauwe staar is aan het inkrimpen. Wel, het zal voor een paar dagen zo blijven doen. Zeggen: “O, ik word zo goed.”

⁸² En na een tijdje beginnen ze hoofdpijn te krijgen, voelen zich niet zo goed. Staan de volgende morgen op: “Ik verlies weer mijn gezichtsvermogen.”

⁸³ Sommigen van hen zeiden: “Aha, je bent gewoon opgewerkt. Dat stelletje heilige rollers heeft je opgewerkt.” Geloof dat niet! Dat is een leugen van de duivel. Als u dat gelooft, zult u meteen weer blind worden.

Maar als u slechts volhoudt en zegt: “Nee, Here, ik geloof.”

⁸⁴ Wat gebeurt er dan? Dat lichaam zwelt zolang op. Het bedekt dat gezichtsvermogen weer. Die kanker in het lichaam zal opzwellen. U zult weer pijn en last krijgen. Dan wordt u verschrikkelijk ziek, vreselijk ziek. Waarom? Dat grote gezwel van dood vlees in u ligt daar, dood.

⁸⁵ U gaat terug naar de dokter en hij zegt: “O, dat is onzin. Daar is de kanker, daar. Ik kan het zien.” Zeker, het zit daar, maar het is dood. Halleluja!

⁸⁶ Nu, de bloedstroom moet het lichaam zuiveren. Elke keer dat het hart pompt, stuwt het het bloed door het lichaam heen, en het neemt die infectie mee. Natuurlijk zal het u ziek maken. Wat als

u een klomp vlees ergens binnenin u had hangen, of zo lang als een slang of zoiets zo dik als uw vinger, en het hing daarin en het was dood, zoveel dood vlees dat in u hing, en het is aan het rotten? Wel, uw bloedstroom moet dat natuurlijk zuiver houden terwijl het erdoor pompt. Maar daar is een dood lichaam, dat wat daar hangt, want het leven is eruit gegaan. De kracht van God, door geloof, dreef het eruit. Hij is een demoon; hij moet weggaan.

⁸⁷ Maar de reden is dat de mensen niet geïnstrueerd zijn. Ze gaan weg, geven op. En diezelfde duivel staat daar om het weer over te nemen. Wanneer God u iets vertelt op dit podium, door Zijn Geest, wanneer, onder inspiratie, twijfel daar niet aan, of een ergere zaak zal over u komen, zei Hij. Want Jezus zei: “De laatste staat van die man was zeven keer erger dan het in het begin was.” Is dat juist? Toen de onreine geest uit een man is gegaan, liep hij rond op dorre plaatsen, en kwam terug met zeven andere duivels. Dus twijfel niet. Blijf erbij. Meen het vanuit uw hart. Zeg: “Nee hoor! Ik zal niet van mijn stuk worden gebracht! Ongeacht hoe ziek ik word, dat heeft er niets mee te maken.” Dan is het eerste wat u merkt dat u begint op te knappen. Alles zal dan in orde zijn. Zie, het is dood. De—de operatie waardoor de dokter het bij u zou hebben weggenomen, datzelfde gezwel ligt in u, zonder leven erin.

⁸⁸ U zegt: “Leven erin, broeder Branham, zal het mijn leven nemen?” Nee meneer. Dat leven is een ander leven dan het uwe. Ik heb u net getoond dat u een leven bent en een wezen bent geworden, en dat is een leven en wordt een wezen; en u bent van God, en dat is van de duivel. Ziet u wat ik bedoel? Demonologie. Nu, u zou moeten zien hoe dat ding eruitziet als u ernaar staat te kijken.

⁸⁹ O tjonge, het spijt mij, het is bijna half vier. Het spijt me. Kijk, vrienden. O, wat deze wereld nodig heeft!

⁹⁰ Ik ben ongeveer zeven jaar in heel Amerika bezig geweest te onderwijzen en deze genezingsdiensten te houden. Ik krijg juist een sterke indruk om weer door het land te gaan de Bijbel te onderwijzen en over demonologie, hoe de mensen kunnen begrijpen wat te doen. En dat is de reden dat zij vaak naar deze samenkomsten gaan, en mensen . . . Als u het niet begrijpt, komen de mensen er, en vele keren . . .

Nu, bedenk, die man die kwam en zei dat hij een gave van goddelijke genezing had? De gave van goddelijke genezing was in ú als u genezen werd. U bent degene. Elke gave werkt door geloof. En ongeacht hoeveel gave van goddelijke genezing ik heb, ik geloof het met heel mijn hart, maar u zou hier kunnen staan en als u niet hetzelfde soort geloof hebt, zal het u geen goed doen. Ik zou uren en weken en maanden voor u kunnen bidden. Het zijn niet de predikers met de goddelijke genezing. U bent het die de gave van goddelijke genezing hebt, die gelooft in genezen te

worden, want het is door geloof. Door geloof! Elke werking van God is door geloof.

⁹¹ De hele wapenrusting van God is door geloof. We hebben niet één natuurlijk ding van deze wereld. Alles van een—een Christelijke gemeente is een geloofsdaad. Kijk naar de wapenrusting van God: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, geduld. Is dat juist? Alles bovennatuurlijk, niets natuurlijks. Dus wij kijken niet naar de dingen die natuurlijk zijn, omdat we bovennatuurlijk werken. En de enige manier waarop we het kunnen baseren, is geloof, is op wat God zei dat de Waarheid was, en we kijken naar het onzichtbare. En we noemen die dingen die niet zijn alsof ze waren; zoals Abraham deed en het kreeg. Amen! Abraham noemde die dingen die niet waren zoals God het deed, alsof zij waren. Honderd jaar oud, twijfelde niet aan de belofte van God door ongeloof.

⁹² Dat zou ik me gewoon kunnen voorstellen, u niet? Sara op een ochtend op zien staan. God zei: “Abraham!” Zei: “Abraham, u zult de baby krijgen.”

⁹³ Sara stond op. Zei: “Hoe voel je je, Sara?” Dit is een gemengde menigte, maar luister.

“Geen verschil.”

⁹⁴ “Wel, glorie zij God, wij zullen het krijgen! Ga de luiers en de spelden en alles halen. Maak je klaar.”

Goed, weer een maand ging voorbij. “Sara, hoe voel je je?”

“Geen verschil.”

Een jaar ging voorbij. “Sara, hoe is het?”

“Geen verschil.”

Tien jaar ging voorbij. “Geen verschil.”

Vijfentwintig jaar ging voorbij. “Geen verschil.”

⁹⁵ Abraham, in plaats van zwak te worden, werd hij sterker en sterker. Hij wist dat het steeds meer een wonder zou worden, omdat hij God geloofde, en hij twijfelde niet aan de belofte van God door ongeloof. Hij zei: “We zullen hem hebben!” En op een morgen begon de schoot van Sara op te zwellen en kleine Izaäk werd geboren, want Abraham geloofde God. En hij keek naar de dingen en rekende die dingen die niet waren alsof ze waren.

⁹⁶ Niet op gevoelens, niet door het te zien. U wandelt niet op gevoelens of door het te zien. Het is door geloof. En wanneer God iets heeft uitgesproken, zei: “Wat u ook vraagt wanneer u bidt, geloof dat u het ontvangt,” en hou er dan aan vast. God heeft het zo gezegd, het moet zo zijn! Amen. Demonen!

Geloof in de Vader, geloof in de Zoon,
 Geloof in de Heilige Geest, drie in Eén.
 Demonen zullen beven en zondaars ontwaken;
 Geloof in Jehova maakt dat alles beeft.

Dat is juist. O my! Zeker is het zo. Heb geloof in God. Zie op Hem. Wankel niet. Blijf daar. God zei het!

⁹⁷ En demonen, wat zijn ze? Ze zijn geestelijke wezens. Nu, de—de dokter zegt: “U hebt kanker. U hebt TB. U hebt grauwe staar. U hebt pleuris. U hebt *dit*.” Het is een duivel. Het is een leven, en achter dat leven zit een geest. Hoevelen weten en kunnen zien dat een kanker, grauwe staar, dat het—dat het . . . Dat het een geest is, die—het heeft leven in zich. Wel, niets kan leven hebben zonder geest, ziet u, dus er moet ergens een leven zijn om dat te laten werken.

⁹⁸ Zelfs die boom daar heeft leven in zich. Heel de wetenschap in de wereld zou geen enkel grassprietje kunnen maken. Wist u dat? Ze maken iets wat er op lijkt, maar ze kunnen de formule van het leven niet vinden. Dat is God. Zie? Jezus zei tegen de boom: “Vervloekt zij je. Je hebt geen vrucht en je zult het nooit hebben.” Ze kwamen daar weer langs. Het was ongeveer acht uur die morgen. Kwamen er rond elf uur weer voorbij toen ze gingen eten. Petrus zei: “Kijk naar die boom, hij is dood, van de wortels af.” Waarom? Jezus bestrafte het leven dat in die boom was, dat in de wortels was, en de hele zaak stierf. Halleluja!

⁹⁹ Diezelfde Christus kan een kanker bestraffen van de wortels af en de hele zaak zal sterven. Die boom stond daar nog precies zo als uren daarvoor, maar u merkte dat de bladeren begonnen af te vallen, en zag dan dat de bast begon te schilferen. En de . . . Begon te verdorren, dag na dag en week na week en na een tijdje was er niet eens een stipje van die boom meer over. Halleluja! Kanker, tumor, staar of wat anders ook zal moeten gaan als Christus spreekt. Hij wierp duivelen uit. En Hij zei: “In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen, met nieuwe tongen spreken, slangen opnemen of dodelijke dingen drinken, zal het hun niet schaden. Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.

¹⁰⁰ Hebt u Hem lief? Het spijt me dat ik u een uur hier vanmiddag heb gehouden om hier te zitten. Hebt u de Here lief? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Wat zal er dan nu gebeuren? Als u Christus als uw Genezer aanvaardt en in uw hart gelooft dat er iets met u is gebeurd, en u gelooft dat u bent genezen, gaat u dan geloven dat u genezen bent? Laat de duivel niet iets anders op u vastpinnen. Blijf gewoon doorgaan.

“Dokter,” zeg—zeg, “dokter, hoe lijkt het?”

Hij zei: “Wel, het is er nog steeds.”

101 In uw hart weet u, u weet wat er is gebeurd. Hè! Voor u het weet, zegt hij: “Zeg, ik vraag mij af wat er met dat ding is gebeurd?”

102 Dan zegt u: “Kijk, dokter, ik zal het u eens vertellen. Dit is wat er is gebeurd, Jezus Christus genas mij. Dat is waar. Jezus Christus genas mij.”

103 Goed, laten we onze hoofden even een ogenblik buigen. Broeder Willett, zou u hier even willen komen, broeder?

104 Nu, hemelse Vader, wij zijn dankbaar voor het Bloed van Christus. En misschien gebruikt Uw dienstknecht, Here, soms geen wijsheid door zo lang te spreken. Maar ik voel me misschien zoals Paulus die eens op een avond de hele avond predikte. Een kleine makker viel uit het raam en stierf. En die apostel, met het Woord van God in zijn leven, ging en legde zijn lichaam over de jongen; het leven kwam in hem en hij leefde weer.

105 Dierbare God, ik besef dat de zonsondergang van deze grote beschaving nu afloopt, al heel ver heen is, het midden van de dag is voorbij, de avondschatuven vallen. Groot Licht breekt door vanuit het Koninkrijk van God, om zijn plaats in te nemen van deze diepe duisternis die over de aarde komt. God, ik besef dat ik elke dag ouder word. Laat me gaan, Here. Geef me kracht. Help me om deze geweldige Waarheid te vertellen, overal. Help ons morgenmiddag zodat we meer zullen begrijpen.

106 En dierbare God, zegen dit kleine gehoor deze middag. Vanavond, wanneer ze samenkomen voor de genezingsdienst, moge elke man en elke vrouw naar de ander gaan en beginnen te spreken en te zeggen: “Nu, hier is. . . heb—heb geen twijfel meer. We begrijpen nu waar het vandaan komt. We weten dat het een duivel is. En wij weten dat wanneer hij weggaat, hij moet op bevel van God eruit komen. Hij moet het. God heeft het gezegd. Hij moet weggaan.” Mogen zij dan blij en verheugd weggaan, hun genezing opeisend. Niets, laat niets meer in hun weg staan; gewoon gelovend weggaan.

107 En God, moge deze kleine kerk hier, en deze samenwerkende kerken, een opwekking krijgen na deze samenkomst, Here, dat het gewoon volgepakt zal zijn en vele honderden zielen in het Koninkrijk van God gebracht worden. Sta het toe, Vader. Mogen mannen en vrouwen hier vanuit verschillende naties en andere plaatsen, mogen zij de Boodschap mee terug nemen naar hun gemeenten, en mogen zij een ouderwetse opwekking krijgen. Sta het toe, Here. Vergeef ons nu onze zonden. Help ons om Uw dienstknechten te zijn. In Jezus Christus' Naam. Amen.

108 Ik vraag mij af, terwijl u hier zit, is er vandaag een zondaar in het gebouw die zou zeggen: “Broeder Branham, gedenk mij in het gebed?” Wilt u, wilt u uw hand opsteken? Is er een zondaar, iemand? Ik. . . God zegene u, dame. Is er? God zegene u meneer.

En u, en u, en u, God zegene u. Ik vraag me af, als u . . . Nu, dit is aan u.

¹⁰⁹ Zie, ik geloof er niet in om in het gehoor te gaan. Ik bekritiseer anderen niet die het doen. Ik geloof er niet in om in het gehoor te gaan en aan iemand proberen te trekken. Ziet u? “Niemand kan komen, tenzij de Vader Die hem trekke.” Ziet u? Dat is waar. U trekt hem gewoon naar voren tegen zijn wil. Ziet u? Maar als God aan uw hart klopt, bent u de meest bevoorrechte persoon ter wereld. U weet gewoon niet tot hoeveel mensen ik heb gesproken.

DEMONOLOGIE — LICHAMELIJKE SFEER DUT53-0608A
(Demonology — Physical Realm)
DEMONOLOGIE SERIE

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op maandagmiddag 8 juni 1953 in het Roberts Park Amphitheater te Connersville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org